ANUL XVI. — No. 3339

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . „ 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari „ 2000
Un număr vechiu . . . . . „ 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia . . . 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi 19 Decembrie 1939

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov
Secţia I com. sub No. 282/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
Bucureşti

BIBLIOTECA CENTRALĂ A „ASOCIAŢIEI” SIBIIU

Notele zilei

IN CIUDA comunicatelor depe toate fronturile şi a ecourilor de război de pretutindeni, campionatul mondial de football are perspectivele asigurate...

Iată ştirea pe care ne-a adus-o ieri telegraful şi care reţine atenţia noastră într'un moment critic al situaţiei internaţionale, când lumea are gândurile îndreptate spre ameninţările catastrofei...

In câteva cuvinte situaţia competiţiei internaţioale de football este următoarea: D. Mauro, a fost însărcinat să studieze proectele cele mai apropiate de necesităţile organizării campionatului mondial de football.

După două luni de cercetări şi mai ales după o minuţioasă culegere a informaţiunilor necesare, d. Mauro a ajuns la concluzia că F. I. F. A. se poate angaja cu încredere pe calea organizării campionatului mondial şi propunerea ca regia acestei probe să fie încredinţată Braziliei.

Comitetul federaţiei intenaţionale de football se va întruni şi va adopta toate propunerile competentului sportiv dela Milano.

In 1942 vom asista deci la ediţia patra a campionatului mondial... Ştirea aceasta în alte împejurări nu comportă nici o semnificaţie specială. Azi când vâltoarea războiului angajează tot mai multe naţiuni, când fronturile se înmulţesc, footballul îşi justifică rolul de apropiere între popoare cari se atribue sportului. Campionatul mondial de football pregătit în vremuri grele de război, arată gândul curat al sportivilor de a trăi în pace şi de a se întâlni într'o atmosferă de bună înţelegere şi de întrecere pe plan sportiv...

●

DUPA cum se organizează vacantele federale şi se complica în fiecare zi procedura sunt toate şansele ca faimosul caz — unic în analele sportului mondial — Gloria C. F. R. — Mureşul să ajungă pe «rol» în primele zile ale primăverii şi cu concursul avocaţilor să fie definitiv soluţionat după ce se va consuma campionatul...

Aceasta este situaţia.

Socotim că dacă nu s'a întâmplat altceva în cazul care ilustrează atâta de bine o anumită mentalitate a «mesei verzi», în orice caz ne găsim în faţa unei exagerări ridicole. Situaţia sportivă a 11 echipe, soarta unei competiţii reclamă altă celeritate în rezolvarea unui caz ca acel dintre Gloria C. F. R. şi Mureşul.

Pentru noi un lucru este indiscutabil: soluţia recursului la Biroul Federal nu poate şi nu trebue să influenţeze situaţia sportivă a celorlalţi competitori interesaţi. Sanctiuni administrative se pot lua oricât de întinse şi oricât de tari, din punct de vedere sportiv si impune însă toată atenţia faţă de seriozitatea campionatului şi a celorlalte echipe interesate.

Cazul în sine ar putea folosi însă ca un punct de plecare pentru o reformă de proporţii mai mari. Speram că pontifii federaţiei de football s'au gândit la acest lucru.

Nicăeri în textele regulamentelor de football nu s'au prevăzut termene limită pentru judecarea în prima instanţă şi în apel a unor cazuri cari interesează campionatul şi normala lui desfăşurare E nevoie de termene limită, peste cari să nu poată trece frenezia procedurală a celor mai inventivi judecători şi avocaţi.

●

INTR'UN cadru strict intim, fiind de faţă conducători şi jucători, Sportul Studenţesc a ţinut să marcheze printr'o agapă condiţiunile în cari a terminat sezonul de fotball... Câteva cuvinte ale preşedintelui d. colonel Nanu conţinând mai puţine laude şi mai multe îndemnări au înlocuit tradiţionala «serie a cuvântărilor», întotdeauna, lanţ nesfârşit de cuvinte fără conţinut. Sportul Studenţesc a ţinut să serbeze modest bilanţul activităţii în turul campionatului, tot atât de modest cum a întreprins tot ce au făcut în acest an.

Studenţii merita totuşi cuvinte de laudă de o mai mare rezonanţă şi o observaţie la care ţinem foarte mult. Sportul Studenţese trece în Bucureşti drept o grupare cu un anumit potenţial oficial. De Sportul Studenţesc se spune într'una că este gruparea care foloseşte o anumită trecere spre a beneficia de cele mai variate favoruri, însfârşit, în jurul studenţilor, grupări uneori în rivalitate au întreţinut o atmosferă din care reesă că se bucura de avantagiile cari le oferă sprijinul culiselor. In realitate, o reputaţie falsă meşteşugit întreţinută cu anumite scopuri.

In realitate Sportul Studenţesc lupta cu cele mai mari greutăţi, iar singurele resurse ale grupării atât de apropiată de ideia de club, le asigură însufleţirea unui mănunchi de oameni ale căror nume le întâlniţi în trecutul de glorie frumoasă a footballului bucureştean. Azi au în frunte pe un sportiv vechi, un om pe care îl ştim de mult pasionat de cauza footballului, scânteia care asigură succesul studenţilor este însă întreţinută de însufleţirea unui Titel, Chiriceanu & Co...

Iată deci marele secret al Sportului Studenţesc.

Toate celelalte versiuni despre potenţialul universitarilor sunt fantezii, răutăţi şi adversitate.

„Sârbii” vor să „revanşeze” propaganda făcută de... români

Un boxeur jugoslav, Hans Stelcer, se oferă organizatorilor bucureşteni...

O scrisoare primită la redacţie, pentru Moţi Spakow, cdre nu conţinea totuşi un... angajament!

Greu, greu de tot o duc boxeurii noştri iarna. In lunile cu îngheţ şi cu zăpadă nu se poate vorbi de «un sezon» pugilistic pentru profesioniştii noştri. Anii trecuţi oamenii mai plecau peste graniţă, unde, cei într'adevăr buni, reuşiau să se impună şi să obţină burse onorabile. Anul acesta Europa a căzut prada unor frământări care au paralizat complect activitatea internaţională pe ringurile din occident. In aceste condiţiuni boxeurii care nu au şi alte ocupaţiuni trebue să facă o echilibristică serioasă pentru a ieşi cu bine din iarnă...

In această categorie, se află, firește, și Spakov. Greul nostru poate fi văzut în fiecare zi la orele cele mai diverse plimbâdu-se prin centrul Capitalei în aşteptarea unor angajamente care se încăpăţânează să nu mai vină.

O scrisoare din... Jugoslavia

Iată însă că pe ziua de eri poşta ne-a făcut surpriza unei scrisori din străinătate, trimisă pe adresa «Gazetei Sporturilor» pentru Moţi Spakov. Marca era jugoslavă iar ştampila aparţinea poştei din Zagreb.

— Iată, ne-am spus, un angajament penrtu Spakov. Şi, trecând peste o regulă de onoare care-ţi interzice să deschizi scrisorile care nu-ţi sunt adresate, am violat plicul destinat lui Spakov. Nu se va supăra, desigur, odată ce îi vom da o veste atât de bună, am reflectat noi.

Din plic a căzut o fotografie. Un boxeur, bine făcut, în poziţie clasică. Pe verso scris caligrafic, cu cerneală: Hans Stelcer, 66,55 kgr.

Aşa dar, omul nu solicită pe Spakov, ci... se oferă el organizărilor pugilistice româneşti.

TEXTUL SCRISORII

Dar, mai bine să-i citim rândurile, aşternute, citeţ, în limba germană, pe întinderea a două pagini.

Zagreb, 14 Decembrie 1939

Dragă domnule Spakov,

Iţi reaminteşti desigur de mine de pe vremea când ne aflam împreună cu Havlicek, Steinbach, Weisner şi alţii. Eu a trebuit să părăsesc Viena şi acum mă aflu la Zagreb. Voi căuta să mă introduc în lumea pugilistică de aci ca să-mi pot câştiga existenţa. Am găsit însă un om talentat care se numeşte Hans Stelcer, campion al Jugoslaviei la categoria «welter», excelent construit pentru box. Personal, l-am adus de câteva ori la Viena unde a plăcut în totdeauna. Te rog, fii atât de bun, şi caută să-i aranjezi un match, făcându-mi astfel şi mie un serviciu şi oferind publicului românesc posibilitatea că vadă la lucru un boxeur de valoare. Sper că scrisoarea mea să te găsească în cea mai bună dispoziţie şi să putem veni, eu şi pensionarul meu, cât de curând la Bucureşti.

Cu prietenie
IACOB ZELLER
Adresa mea este: etc., etc.

HANS STELZER

«SARBUL» ARE UN EXCELENT STAT DE SERVICIU

Recomandaţia este destul de favorabilă iar poza destul de... reuşită. Ne închipuim că şi Hans Stelcer reprezintă o valoare oarecare. Căci palmaresul său, pe care l-am găsit alăturat în plic, cuprinde unele performanţe interesante. Iată câteva din ele: Stelcer a învins la puncte la Paris pe Debeaumonde, pe Kid Marcel la Alger şi a terminat la egalitate cu Luca Popovici, recentul învingător prin k. o. al lui Fulea dispunând la puncte de şi prin scoatere din luptă de un mare număr de pugilişti sârbi, cehi şi bulgari.

Din 60 matchuri, Stelcer a câştigat 44, a pierdut 13 şi a sfârşit la egalitate 3.

Dacă organizatorii noştri se vor hotărî să pună pe picioare o reuniune internaţională cu o regie mai rezonabilă, vor putea apela la semimijlociul jugoslav Stelcer. Ar fi un subiect interesant pentru Cionoiu, Adania sau... învingătorul dintre aceştia doi dela 21 Decembrie...

— m. —

ISPRAVA lui FULEA...

...Cine e vinovat?

Gazeta Sporturilor a înregistrat eri un nou succes de informaţie. Ziarul nostru a publicat, singurul în presa română de specialitate, rezultatul matchului de box dintre Mihail Fulea şi pugilistul jugoslav Luca Popovici, disputat alaltăseară la Belgrad.

Rezultatul a însemnat, aşa cum era de prevăzut, o categorică înfrângere a boxeurului român. Fulea a cedat prin knock-out în repriza zecea în faţa lui Popovici, un profesionist fără nici un stat de serviciu important în boxul european. Firește nu este cazul să ne lamentăm prea mult pe marginea acestui eşec...

Fulea a încetat de mulţi ani de a mai reprezenta ceva în boxul românesc. Pentru noi, cei de aci, înfrângerea sa nu trebue să însemneze decât rezultatul firesc al unei aventuri pe care nu noi am fi fost îndreptăţiţi s'o interzicem Pugilismul indigen îşi păstrează intact prestigiul în opinia publică care îşi dă perfect de bine seama că Mihail Fulea este ultimul care poate reprezenta valoarea actuală a boxului românesc.

Aşa dar, să privim lucrurile în faţă. La Belgrad n'a fost distrus nici un idol. A fost knock-outat un fost boxeur român, faţă de care Federaţia a avut un acces de filantropie acum în ajunul unor sărbători care se anunţă — din cauza crizei — mai dificil de traversat ca în anii trecuţi...

Dintr'un singur punct de vedere sunt motive să facem câteva reflecţiunii amare pe marginea «performanţei» reuşită de Fulea la Belgrad. Din punctul de vedere al prestigiului de care se bucura până deunăzi sportul românesc în Jugoslavia, prestigiu din care, după isprăvile Rapidului la football şi a domnului Fulea la box, ne închipuim că a rămas foarte puţin...

In orice caz, ne-ar bucura ca F. R. Boxul să fi tras, cel puţin acum, un învăţământ care i-ar putea folosi în viitor.

Nu de alta, dar poate mâine — poimâine, îi vine şi lui... «Nea Pavel» chef, să boxeze prin străinătăţuri»...

M. Silvian

Foot-ballul în războiu

Charles Boyer slujeşte footballul trancez

Ne-am ocupat într'unul din numerile noastre trecute de cadoul făcut de Lordul Rothermere armatei franceze: 2000 de mingi de football, puse cu generozitate la dispoziţia soldaţilor francezi de pe frontul de Vest.

Darul Lordului Rothermere nu va rămâne însă izolat. Astfel, Charles Boyer — marea vedetă de cinematograf - va pleca la Hollywood. Nu pentru a turna un nou film, cum s'ar crede. Ci pentru a obţine — printre altele — câteva mii de baloane de football pentru armata franceză.

Suntem în stare să pariem că publicul american va răspunde cu entuziasm la apelul acestui «ambasador»al socerului francez şi că recordul stabilit prin donaţia Lordului Rothermere are cele mai mari şanse să fie doborât.

Hazardului îi datoreşte Arsenal pe marele Bastin

In penultima etapă a campionatului englez s'au întâlnit, la Watford, Arsenal şi Watford — formaţia engleză câştigând matchul cu scorul de 3-1.

Cu acest prilej a fost reamintită întâmplarea datorită căreia a fost descoperită una din cele mai mari vedete ale footballului britanic.

Sunt 10 ani de când «Higbury Herbert» — cum era numit regretatul Herbert Champman — împreună cu succesorul său George Albison, avertizaţi de comentariile opiniei publice, au plecat la Watford pentru a urmări jocul lui Barnett, un echipier al lui Watford, într'o partidă contra lui Exeter.

Celor doi «racoleuri» le fu greu să urmărească evoluţia lui Barnett, jucător de talent totuşi. Ei fură pur şi simplu fascinaţi de adresa şi rapiditatea unui tânăr extrem dela Exeter, care figura pe program sub numele, prost ortografiat, de Basline.

După match, acest tânăr necunoscut de 17 ani fu cel care semnă contractul. El plecă la Londra unde, pentru mii de suporteri deveni «extremul vrăjit» al Arsenalului sub numele de «Boy Bastin».

Sâmbăta trecută, la Watford, Bastin — în postul de inter stânga — a regăsit în echipa adversă pe acelaş Barnett a cărui strălucire în devenire, în urmă cu 10 ani, i-a adus lui splendida carieră făcută.

Hazard...

Echipa Olandei este formată din 11 caporali

Obişnuit, unei întâlniri îi urmează un banchet. Este o tradiţie care se respectă, pretutindeni, cu sfinţenie. La acest banchet, învingătorii savurează bucuria succesului iar învinşii găsesc o scăpare.

Obiceiul acesta pare că se va rupe.

Obiceiul acesta pare că se va schimba, cel puţin pentru timpul cât actualul războiu va pune pe «picior de alarmă» majoritatea ţărilor.

Astfel, Dumineca trecută, după splendida victorie obţinută asupra Belgiei — un 5-2 care spune tot — jucătorii echipei Olandei au trebuit să plece numaidecât la regimentele lor. General X..., comandantul suprem al armatelor olandeze, a refuzat să acorde jucătorilor permisia cerută de oficialii federaţiei. Insă apreciând că ei meritau, totuşi, o recompensă — căci el a asistat la match — generalissimul armatei olandeze a promis că va acorda celor 11 învingători... gradul de caporal.

Iată o primă într'adevăr curioasă.

64 kilometri pe jos pentru un match de football

In ciuda războiului în care sunt angajaţi, francezii nu şi-au pierdut buna lor dispoziţie pentru sport. In toată Franţa şi, mai ales, în regiunea militarizată, se practică sportul cu o furie care depăşeşte pe aceea din timpul păcii.

Sportivii sub arme sunt tot atât de pasionaţi, ba îşi impun chiar sacrificii mari pentru a putea folosi timpul lor liber pentru cutare sau cutare sport.

Un exemplu care merită a fi citat este acela al internaţionalului de hockey Vologe şi al colegilor săi. Neputând juca hockey, căci nu s'ar fi putut replasa cu crossa într'o mână şi cu puşca în cealaltă, Vologe a revenit la foot-ball. Cum în Corpul său el are rolul de a organiza distracţii în timpul liber, el a alcătuit câteva echipe.

Prima dată când au avut de disputat un match a fost ceva epic. El angajase un match cu o echipă civilă. Pentru a strânge jucătorii cari îi erau necesari echipei el parcurse cantonamentele din prejur cu bicicleta. In dimineaţa matchului el avea la dispoziţia sa 20 de echipieri. Cu aceştia el porni la Ornan, unde trebuia să aibe loc matchul, cale de 32 kilometri pe jos. Odată ajunşi altă încurcătură. Toţi 20 voiau să joace. Cu multă greutate se ajunse la formarea echipei.

Terenul de joc le oferi surpriză. Situată pe o pantă destul de accentuată, terenul aparţinea la doi proprietari. Mobilizat, primul proprietar a lăsat câmpul său să se acopere de buruieni înalte în timp ce al doilea proprietar — rămas pe loc — a cosit, cu conştiinciozitate câmpul său.

Nici aceasta nu i-a împiedecat însă să joace.

Cum nu exista arbitru, unul dintre soldaţi a acceptat — voluntar — să fie conducătorul jocului, folosindu-se de degetele sale pentru a înlocui lipsa fluerului.

Jucând în pantaloni bufanţi, cu bocanci şi moletiere, soldaţii au primit opt goaluri fără a fi marcat vreunul.

Dar nu aceasta i-a afectat cel cel mai mult, ci faptul că au trebuit să facă alţi 32 kilometri pe jos, cale întoarsă, pentru a ajunge la cantonamentul lor.

Iată sport în toată accepţia cuvântului sau nu mai cunoaştem la ceeace ar putea fi socotit drept sport

Lawton a fost înrolat

Numeroşi sunt jucătorii englezi de prima mărime, cari au schimbat tricoul lor de club cu uniforma kaki.

Ultima achiziţie a armatei britanice din rândurile footballiştilor este faimosul Lawton, care a jucat în echipa Angliei şi la Bucureşti.

Centrul atacant al lui Everton — cotat la valoarea de 14.000 lire, deci egal cu Bryn Jones, pe piaţa transferului — a fost încorporat în armata de uscat.

Marina, la rândul ei, se bucură însă de faptul de aş fi întărit apărarea echipei ei cu Harley, fundaşul lui Liverpool, care trece drept unul din cei mai rapizi jucători în acest post.

Submarine, mine magnetice, lupte navale, nimic nu turbură seninătatea englezului, pe care footballul continuă să-l preocupe intens.

Doi mari aliaţi au devenit adversari... de sport!

Matchul de football Anglia-Franţa, dela 14 Ianuarie, preocupă de pe acum opinia publică a celor două ţări

— Francezii duc tratative şi cu Belgia şi Portugalia —

Zilele trecute am anunţat cititorilor noştri un match de foot-ball Anglia — Franţa, care urmează să facă adversari de sport pe cei doi mari aliaţi.

Matchul acesta preocupă, cu un interes sporit, opinia publică sportivă a celor două ţări — matchului scontându-i-se un succes desăvârşit.

Partida aceasta, trecută în calendarul federaţiei franceze pe anul 1940, pare doar preludiul unor întâlniri inter-ţări pe care forul francez de specialitate vrea să le susţină în cursul anului viitor.

Mai înainte de a discuta asupra acestora să ne oprim însă puţin asupra jocului Franţa — Anglia.

AMBELE ECHIPE VOR PREZENTA CELE MAI BUNE FORMAŢIUNI

Convorbirea dintre colonelul Ward Petby, însărcinat oficial cu sporturile în armata engleză, şi d. Henri Delaunay — secretarul federaţiei franceze — a avut loc la Paris.

Acordul a fost repede stabilit, fiecare din cei doi reprezentanţi fiind dornic de a perfecta acest match. Numai unele chestiuni de detaliu ar fi putut prelungi tratativele. Insă colonelul Ward Petby — având deja acordul şefilor săi pentru a dispune de jucătorii profesionişti britanici mobilizaţi — totul a fost repede aranjat.

A rămas a se fixa numai data matchului. Federaţia franceză a propus aceea de Duminecă 14 Ianuarie. Acordul britanic nu va întârzia.

(Continuare în pagina 11)

Bulgaria participă la campionatele dela Garmisch Partenkirchen

SOFIA, 17. (Intersport). — In vederea jocurilor de iarnă ce urmează să aibă loc între 2 şi 14 Februarie la Garmisch Parten Kirchen, federaţia bulgară de sky şi-a anunţat participarea.

SZABO a doborât recordul lui Nurmi

pe 3.000 m. plat

BERLIN. — In cadrul unui mare concurs care a avut loc în localitate, atletul ungur Szabo a doborât recordul mondial al lui Nurmi, pe 3.000 m. plat realizând excepţionalul timp de 8,26,03!

Vechiul record era de 8,26,04.

PACEA
SE ASIGURA CU O ARMATA BINE INZESTRATA
PENTRU DESAVARŞIREA APARARII NAŢIONALE
SUBSCRIEŢI
BONURI
PENTRU
INZESTRAREA ARMATEI
Indeplinim astfel o sfântă datorie către ţară
Asigurăm liniştea muncii şi avutului nostru
Facem şi un bun plasament banilor noştri